

Dr J. Palmer

DISSERTATIO INAUGURALIS,

DE

NEPHRITIDE VERA.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1912

OF THE EAST ASIAN LIBRARY

DISSERTATIO INAUGURALIS,

D E

NEPHRITIDE VERA:

QUAM

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex auctoritate Reverendi admodum Viri,

GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICAE decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS RITE
ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

GULIELMUS FALCONER,

ANGLUS.

Ad diem 26. Augusti, hora locoque solitis.

Magis ignoscendum medico est parum proficienti in acutis morbis
quam in longis.

CELSUS, lib. iii. cap. i.

EDINBURGI:

Apud J. BRUCE et SOCIOS.

MDCCLXVI,

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

RECEIVED BY THE DIRECTOR

VIRO OPTIMO,

RANULPHO WILBRAHAM,

ARMIGERO;

IN CONCILIO BRITANNIAE MAGNO

SENATORI INTEGERRIMO:

OB AMOREM FERE PATERNUM,

QUEM ERGA SE USQUE AD HUNC DIEM

PRAESTITIT;

QUAE OMNIA PIETATIS INDICIA

NUNQUAM GRATO ANIMO

ELAPSURA SUNT:

NEC NON

VIRO EGREGIO,

THOMAE WILBRAHAM,

MEDICINAE DOCTORI,

COLLEGII REGALIS LONDINENSIS,

ET REGIAE SOCIETATIS

SOCIO DIGNISSIMO:

THE

LIBRARY OF THE

UNIVERSITY OF

CHICAGO

1000 N. MICHIGAN AVE.

CHICAGO, ILL.

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

NEC NON

VIRO EGREGIO,

THOMAE HAYES,

MEDICINAE DOCTORI,

ARTIS MEDICAE PERITIA

MORUMQUE COMITATE

INSIGNI;

HOC PRIMUM IN MEDICINA TENTAMEN

OFFERT

GULIELMUS FALCONER.

THE

LIBRARY

OF THE

CONGRESS

OF THE UNITED STATES

OF AMERICA

WASHINGTON

1850

1850

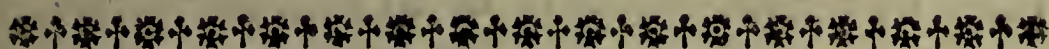
1850

DISSERTATIO INAUGURALIS,

D E

N E P H R I T I D E.

DEFINITIO MORBI.

UBI dolor adest ad posteriorem, et lateralem abdominis partem, quae costis ultimis nothis, atque ossi Ileo interjacet; febre acuta, mingendi cupiditate atque difficultate comitantibus, Nephritidem adesse judicamus*.

HISTORIA MORBI.

DUPLEX morbus est qui modo dictis symptomatibus innotescit; unus†, qui extimam

* Sauv. vol. 2. p. 510. Nosol. meth.

† Vide Hoffman, vol. 2. p. 147.

extimam tunicam renis occupat, et Erysipelacei generis esse videtur; quique, ut omnes hujus generis morbi, à febrilibus symptomatibus initium sumit. Quibus mox accedunt dolor ardens, acutus, fixus, in regione renis sedens. Pulsus arteriarum celer, et durus; ardens urinae crudae, et tenuis mictio; et in regione lumbari caloris sensus molestior. Levior hic morbus plerumque est, et remediis anti-phlogisticis, et regimine diaphoretico, citra suppurationem brevi sanatur. Alter vero morbus gravior est, interiorem propriamque renis substantiam occupans, qui renis vera phlegmone est*.

Hoc ingruente febrilis horror, atque frigus gravior urgent, diutiusque perdurant. Tensus ac gravis in regione † renis sensus est, qui omni motu augetur, quique brevi tempore in acutum, et fixum dolorem

* Pro hac distinctione, vide Hoffman, vol. 2. p. 147.

† Hoffman, ibidem ut supra.

dolorem transit. Urina frequens quasi ardet, et prodit rubra, † flammea, et nonnunquam sanguine tincta; et licet minus urinae in vesica contineatur, § crebrum tamen mingendi desiderium urget*. Quinetiam cum dolore urina, nescio homine stillat. Crescente febre, cutis arida atque calida fit; urget fitis † intolerabilis; stricture et anxietate ‡ laborant praecordia; dolor terebrans usque ad umbilicum protrahitur.

PULSUS ordinem parum servant; saepe nausea, § ructus, et vomitus bilis premunt; calor in lumbis valde intensus nascitur; ** stringitur alvus, retrahitur ** testiculus ejusdem lateris, qui etiam dolore

† Sennertus, p. 1089. cap. viii.

§ Van Swieten de Nephritide, vol. 3. p. 223.

* Juncker. consp. med. p. 358—59.

† Junck. ut supra.

‡ Sauv. vol. 2. p. 510—11.

§ Van Swieten, vol. 3. p. 234.

** Juncker. consp. med. p. 358-59.—Sauv. N. M. T. 2. p. 511.

dolore ardente, fixo, pungente, et interdum tumore afficitur. Dolor per ureteres deorsum tranfit, et non raro vesicam * inflammatur; stupet crus ejusdem lateris, et nonnunquam friget, interdum etiam dolet †. ‡ Tumor in renibus tactui manifestus nonnunquam evadit. In latius § dolens homine decumbente nonnunquam leviores, si in integrum jacet, graviores fiunt dolores. Est ubi haec contraria sunt, uti certiores nos CULLENUS noster eximius fecit.

ITA plerumque exoritur, et procedit morbus, dum regularis est, et in simplice phlegmone unius utriusque renis consistit. Non tamen semper eodem ordine, aut pari cum vehementia, symptomata occurrunt. Variant enim tum pro diversis hominum conditionibus, tum etiam pro

* Cael. Aurel. p. 569.—Sennert. p. 1089. cap. viii.

† Sauv. N. M. 511.—Juncker, Cael. Aurel. &c.

‡ Sennert. p. 1091. cap. ix.

§ Riverii praxis med. p. 187.

pro caufarum, quae morbum inducunt, varietate. Sine femoris interdum ftupore, aut testiculo § retracto, morbus cursum suum abfolvit. Nonnunquam etiam in ipfo initio urina * pallet, nonnunquam rubra ac flammea eft.

† IN longius vero, aut brevius tempus, morbus, ut fupra comprehenfum eft, pro ipfius inflammationis diverfis conditionibus producitur. Si vehementia fymptomatum in fummum non eft aucta, fi idoneis remediis adhibitis, et bonitate naturae, intra quartum diem, aut ad ultimum intra fextum, infigni aegri levamine minuta eft, praecipue fi ex copiofo fanguinis ‡ per haemorrhoidales venas profluvio id levamen contigit, fi cum hoc profluvio, vel etiam fine eo, ex remiffione notabili fymptomatum praegreffa, urina

§ Van Swieten comment. vol. 3. p. 223.

* Hoffman p. 147. vol. 2.

† Van Swieten, vol. 3. p. 231.

‡ Boerh. aph. 996. — Van Swieten. comment. in eundem.

rina copiose excernitur, rubra, crassa, ac turbida fit, et sedimentum haud abfimile illi, quod post paroxysmum febris intermittentis apparet, deponit* ; pro certo habendum est, per benignam resolutionem inflammationem jam terminatam esse. Contra, si morbus permanet, et ultra septimum diem excurrit, † abscessus futurus metuendus est. ‡ Quem fieri horrores vagi, et frequentes certius evincunt ; quibus interpolantur dolores, et sine ordine occurrunt. Praeterea aestus gravior circa renes ; ibidem pulsatio major, praecipue dolorum saevientium remissio, idem indicant. § Certissimum tamen

* Notandum vero est, hanc urinae partium secessionem hoc in morbo non semper obtinere, quamvis morbus felici resolutione terminata est. Ut enim Van Swieten de hoc morbo observavit :—“ Et illae urinae bonae sunt, quae crassae excernuntur, licet non subsidant, aut sedimentum inaequale aut divulsim habeant, quod in aliis morbis suspectum videretur.”—Van Swieten, tom. 3. p. 232. ad finem.

† Boerh. aph. 1001.—Van Swiet. comm. in eundem.

‡ Ibid.—Van Swiet. Riv. tom. 2. p. 193.

§ River. p. 193. vol. 2. Van Swiet.

men abscessus signum est pus per uréteres delapsum, et cum urina excretum. In nonnullis etiam, si abscessus magnus est, pondus incumbens * sentitur.

QUOD si morbus etiam faevior, et vehementior esse pergit, gangraenam subesse metuendum est. † Gangraenam inceptam docent doloris intolerabilis antea subita remissio, arteriarum pulsus celerimi, debiles, intermittentes, vires subito fractae, sudores gelidi, vultus livescens, partium extremarum frigus, urinae suppressio, vel si prodit, livida, nigra, capillosa, et carunculis nigris et fuscis inquinata. Has notas singultus, convulsiones, et mors mox deinde excipiunt.—Postremo per alium exitum inflammatio terminatur. Nam, ubi neque resolutione, neque suppuratione tolli potest impacta vasis materies, in schirrhum deinde inducitur,

* Ibid. River.

† Boerh. aph. 1005.—Van Swiet. in eund.—Kleinus, p. 250.

refcit, schirrho autem signa bene refert Ægineta *.—" Quaecunque durities circa
 " renes oboriantur, dolores quidem non
 " amplius inferunt: aegris autem ex va-
 " cuo ventris loco veluti quodpiam pen-
 " dere videatur: et stupor adest coxendi-
 " cum et impotentia crurum, mingunt-
 " que pauca, et reliquo corporis habitu,
 " aqua inter cutem laborantibus, maxi-
 " me similes existunt. Quidem etiam
 " temporis progressu hydropem mani-
 " feste incurrunt, veluti ab aliis visceri-
 " bus induratis contingit."—

DIFFERENTIÆ MORBI.

PLURES morbi sunt qui Nephritidem specie sua referunt; quorum praecipui sunt *lumbago, colica flatulenta, splenitis, enteritis, ileus, nephritis calculosa*. † *Lumbago* à nephritide vera eo primum differt, quod, cum externas lumborum partes

* Serm. XI. cap. 17. p. 270.

† Juncker. consp. med. p. 358.

tes pro fede habeat, dolores ejus non ita profunde ac in nephritide vera, federe sentiuntur. Praeterea lumbago extremas dorfi et lumborum musculorum partes potissimum occupat, quae a fede propria * nephritidis utique distant; aut etiam multo majus spatium obsidet, et per totum cursum musculorum dorfi excurrit. Spasticus porro dolor ejusdem et lancinans est. † Optimum autem discrimen dant in lumbagine, nullus per ureteres dolor decurrens, testiculus non retractus, nullus femoris stupor, nulla mictionis, aut urinae vitia. Hoc autem signum maxime constans est, et quasi pro pathognomonico habetur. A *colica flatulenta* discrimina ita exploratu difficiliora sunt, ut vulgo tamen his signis alter ab altero morbus distinguatur. Nephritis in regione renali dolorem suum fixum habet, dum colicus ‡ per intestina vagatur. In

B

colica

* Juncker. consp. med. p. 358.

† Sauvage, vol. 2. p. 510.—Nos. meth.

‡ River. p. 187. vol. 2.

colica, si in latus dolens procumbit aeger, nullum inde doloris levamen sentit, quod in nephritide frequenter tamen evenit. Stupor cruris, testiculi retractio, urinae vitia, in colica nisi haec vehementior est, * et ischuriam excitavit, penitus deesse solent. In medendi autem usu summa cautela opus est, ut hi morbi rite distinguantur, quod nonnunquam difficile admodum fit. Quando enim flexura coli quae ad lumbos jacet, vel flatibus distenta, vel spasmodice stricta est, non modo in regione lumbari dolor atrox est, isque ad praecordia transit, verum etiam nausea, et vomendi conatus frequentes † superveniunt, urinae fluxus impeditur, alvus stringitur, immo totum abdomen cruciatibus haud secus ac in nephritide torquetur.

NEQUE lienis inflammatio cum dolore nephritico renum finistrum tenente confundenda

* Sauv. N. M. p. 510. vol. 2. p. 143. vol. 4.

† Cael. Aurel. p. 569.—River. P. M. p. 187.

fundenda est. Sic autem discrimen excipitur, quod in splenitide dolor quam in nephritide minus * atrox, magis antrosum sese extendit.

QUAE vero de urina et de testiculi retractione antea dicta sunt, nephritidi propria, a † splenitide aliena, diagnosim planam reddunt. Interdum etiam nephritis difficulter ab enteritide dignoscitur. Si enim intestinum colon, in eo loco, quo renibus ex utroque latere adnectitur, inflammatur, complura cum renum inflammatione confimilia signa habet. Qui morbi tamen inter se dignoscuntur primum ex eo, quod renis affectiones et dolores ad posteriora, et ad dorsum magis sentiuntur; ‡ coli vero ad interiora et ad ventrem. In coli morbo etiam raro vesica afficitur, raro urinæ vitia accedunt. Ubi colon inflammatur in dejectione alvi,
potius

* Juncker consp. med. p. 537.

† Sauvage nosologia meth. p. 509.

‡ Sauv. nos. meth. vol. ii. p. 510.

potius quam in mictione, mutationes omnes fiunt.

AB ileo renum inflammatio eo distinguitur, quod in illo incipiente dolor magis vagus est, eodem * urgente, intestina ipsa quasi ligatura devincta sentiantur; praeterea in ileo pertinacior multo alvi constipatio est; urina multo facilius redditur; atque haec etiam sedimentum ponit. Quod vero praecipuum est, non in lumbis, ut in nephritide, ilei dolor, sed potius in medio abdominis sedet.

OMNIUM autem longe difficillima discrimina inter hunc morbum et nephritidem calculosam cognitu reperiuntur. Etenim signum inter hos morbos diagnosticum, quod nunquam fallat, vix ullum datur. Verum inter ea quae pro certissimis hactenus habita sunt, sequentia maxime eminent. In nephritide vera, ac in
omni

* River. p. 187. Sennert. p. 1089. cap. viii.

omni vera phlegmasia, febris ut individuus comes simul occurrit ; * praecedunt etiam plerumque ea symptomata quae febris accessionem denunciant ; scilicet partis ipsius, quam inflammatio occupat, dolorosae et inflammatoriae affectiones. Contra, in calculosis renum doloribus raro febris vera apparet, aut certe non nisi post graves dolores, quique diutius aegrum excruciavere, accedit. In vera etiam nephritide febris acuta, quousque inflammatio viget, assidue urget, et nonnunquam per plures dies sine notabili fere remissione persistit. In nephritide autem calculosa, dummodo febris accesserit, manifestis exacerbationibus, et iterum remissionibus incedit. Item in vera nephritide, pulsus ob inflammatoriam morbi naturam, durus plerumque, in † calculosis non est. Dolor etiam distendens in nephritide vera urget, idem in calculosa subinde

* Allen. synops. p. 195.

† Ludwig, No. 1360.

* subinde interpolatur, periodicus recurrit, et pars quasi terebra perforari sentitur. Post motum in rheda, post omnem exercitationem, aut succussionem, nephritis calculosa saepissime, vera rarissime redit. † In affectionibus calculosis urinā raro supprimitur.

POSTREMO cura utique hic opus est, ne temere hunc morbum adesse judicemus; nam uti bene notavit HOFFMANNUS: “ hic morbus non tam frequens “ est ut vulgo putatur.”

CAUSAE PRAEDISPONENTES.

COMMUNES inflammationis causae hunc morbum faciunt.

ITAQUE omnia quae aut corpus totum, aut saltem renem ipsum inflammationi magis obnoxium reddunt, inter causas huic

* Allen. synopsis. p. 195.

† Allen. synopsis. p. 195.

huic morbo praedisponentes recensenda sunt.

* CUMQUE inter ea praecipuum locum teneat plethora, ideo omnia quae hunc statum corporis faciunt, in numero habenda sunt.

QUOCIRCA qui ad adultam aetatem pervenere, qui habitum corporis † laxum habent, aut ex laborioso vitae genere in subitum otium transeunt, qui denique somno multo sese dedunt, aut victu lauto et calido, vini usu frequenti utuntur; hi omnes huic morbo maxime opportuni sunt. Huic tamen nihil magis conducit quam consuetudo frequens sanguinis mittendi, five naturalis, five artificialis. Proinde qui haemorrhagiis maxime obnoxii sunt, hoc morbo maxime periclitantur. Postremo pluribus vasis perditis, sanguis subito

* Junckeri consp. med. p. 360. Boerh. aph. 994.

† Riverius, p. 186. vol. ii.

subito intra pauciora necessario circumiens, id quod membro resecto accidit, ad nephritidem viam facit. Ipse etiam renis status vasorum laxior, quo fit, ut vasa vi sanguinis distendenti nimis facile cedant, copiam hujus debito majorem intus accipiant, atque ita quasi plethoram renum efficiant, morbi causis annumerari potest.

CAUSAE OCCASIONALES.

UT hunc morbum supra de eo dicta inflammatorium esse ostendunt, ita omnia, quae febrem aut inflammationem excitant, ei occasionem praebere manifestum est. Quorum praecipua sunt illa quae ad interna viscera sanguinem maxime deferunt, aut motum hujus in illis accelerant; cujusmodi frigus habendum est. Uti enim calore relaxantur, ita frigore constringuntur fibrae et rigescunt. Vascula ergo ex fibris muscularibus compacta, quae in superficie corporis disponuntur,

nuntur, frigore nimis arcte constricta, sanguinem parum ipsa accipiunt et ad interiora repellunt. Et quoniam sanguinis motus per renes celer est, si idem morbo etiam magis augetur, facile ad inflammationem renes proclives fiunt. Adeoque refrigeratione dorsi sola, lumborum praecipue, hunc morbum factum esse testatur HOFFMANNUS *.

VENTI etiam boreales et frigidi nephriticis inimici esse diu observati sunt.

ITEM calor nimius quacunque causa excitatus, febrem excitando, nephritidem efficere potest. Balnei igitur nimis calidi usus idem etiam praestare potest.

IDEM praeterea crapula, ac vini generosioris, aut meracioris, cibi falsi, aut aromatici nimius usus, † praestat.

C. ANIMI

* Hoffmanni opera, tom. ii. p. 147.

† Junckeri consp. med. p. 360.

* ANIMI etiam pathemata vehementia, sicut iracundia violenta, nephritidis causa fit.

† SED nihil magis ad inflammationem excitandam conducit, quam excretiones subito suppressae, ut menses, haemorrhagiae narium, aut haemorrhoides, quae plethoram subito quoque augent, et sanguinem ad intestina quasi refluxu, propellunt. Perspiratio etiam per cutem impedita, secretionem per renes auget, ejusque motum accelerat.

‡ SUNT etiam quae ad renes magis proprie pertinent; qualia sunt pravus usus diureticorum acrium, quales cantharides sunt, qui illas partes proprie afficit. Item venena, ut § arsenicum, atque etiam

* Ibid. Junckeri.

† River. vol. ii. p. 186, 187. Junck. ibidem ut supra.

‡ Juncker. p. 360. Cæl. Aurel. p. 567. Sennert. p. 1082, cap. viii.

§ Tachenius. Hippocr. chemic. cap. xxiv. p. 149.

iam terebinthinae usus imprudens, renes proprie afficiendo, hunc morbum faciunt.

URINA etiam quacunque causa acrior reddita, renes stimulando, hujus morbi causa fit. Itaque stranguriam, post exertionem vehementem aut calorem nimium, quo urina acrior fit, supervenire videmus.

* MOTUS etiam succussorius, equitatio praecipue, quam in renes valde agere, et secretionem urinae promovere novimus, si nimia est, renibus inflammationem inferre potest.

† NIXUM validum hujus morbi frequentem esse causam agnovit BOERHAAVIUS; imprimis, si, incurvato antrorsum corpore, grave pondus tollere, et corpus erigere homo nititur; tunc enim musculi
dorsi

* Van Swieten, vol. iii. p. 226.

† Van Swieten, vol. iii. p. 225.

dorsi renibus incumbentes immanem vim exercent ; unde quantum renes necessario comprimantur, nemini esse obscurum potest.

TESTATUR etiam RAMAZZINI, illos qui statura longa utuntur huic morbo proclives esse. Cujus verba sunt, “ Nimmia statura, et statariae artes, morbos
“ renum solent inferre. Servos in aulis
“ principum, nobiles quoque, ut in aula regis HISPANIAE, ubi nulla sunt
“ fedilia, non paucos observavi de morbis renum conquerentes. Corpore enim in statu erecto stante, lumbarium musculorum fibras intentas esse necessum est ; et renes necessario in consensum trahi, ut non tam libere cursum naturalem peragat sanguis ; nec a sanguine ferum fecernatur, unde postea praedicti affectus subsequuntur. *”

ALVUS

* Ramazzini de morb. artiff.

* ALVUS etiam nimis stricta ad hos effectus edendos plurimum confert. Scybala enim duriora in flexura coli retenta, renem finistrum valde comprimunt, et urinae secretionem pervertunt, aut cohibent; eadem si diu permanent, irritatione sua, inflammationem gignunt.

† VERMES etiam in renibus huic morbo initium nonnunquam dedere. Scribit enim Vidus Vidius, se vermem capite acuto corniculato praeditum post longos renum dolores excretum vidisse; atque inde aegrum a morbo liberatum, testatur.

IPSE etiam SENNERTUS canis renem vidit, qui totus erat absumptus, superstite tantum tunica eam ambeunte, quae tota vermibus longis, lumbricorum instar, plena reperiebatur.

PILI

* Ludwig. No. 359. inst. med.

† Sennert. p. 1088.

* PILI etiam ac filamenta cum urina excreta sunt, quae, ^orenes irritando, eos inflammasse videbantur.

CAUSA PROXIMA.

CAUSA proxima, actio vasorum renis nimis aucta est; unde frequentiores, et repetitae contractiones fiunt, quibus transitus sanguinis impeditur, et ipse sanguis in renibus congeritur.

RATIO SYMPTOMATUM.

NUNC rationem symptomatum reddere conandum est.

“FRIGUS et horror.” Sensus frigoris in initio morborum hujus generis individuus comes est, et a capillariis vasis in superficie corporis constrictis, et humorum influxum impredientibus oritur.

QUIN

* Sennert. p. 1088.

QUIN et potestatis nerveae etiam inertia spasmos, et relaxationes alternas efficit, unde horror percipitur.

“ CUTIS arida.” Dum spasmo febrili corpus afficitur, pori cutanei adeo constringuntur ut nihil perspirabile transeat.

“ SITIS.” Eadem vasorum linguae et faucium constrictio, siccitatem et sitim gignunt.

“ SENSUS tensionis, ac gravitatis in lumbis.” Vasorum renis actione aucta, ad eos sanguis confluit, itaque ultra modum distenduntur renes.—Unde tensionis sensus. “ Gravitas” autem sentitur, quia pondus simul augetur.

“ FREQUENTIOR urina est, eadem ardet ac prodit rubra, flammea, atque sanguine tincta.”

IN renis inflammatione, perinde ac in aliis morbis inflammatoriis, “urina acrior redditur;” quae per ureteres distillans, frequentiores conatus ad ejiciendam urinam excitat.— “Involuntarie” ergo nonnunquam redditur urina.

“ARDET” etiam in hoc morbo urina magis quam in aliis hujus generis; quia renes, unde derivatur urina, maxime inflammatio obsidet. “Sanguine etiam tingitur,” quia, vi circulationis aucta, sanguis ruber ex vasis suis propriis in ductus urinae secretorios exprimitur.

“DOLOR ad umbilicum” fit; quia muscoli transversi abdominis afficiuntur. Umbilicus vero praecipue dolet, quia in omni musculorum inflammatione fines tendinei praecipue laborant,

“FREQUENS nausea et vomitus.” *Consensum magnum renibus cum ventriculo
et

* Sennert. p. 1089. Van Swieten, vol. iii. p. 225.

et intestinis interesse multa testantur; adeo ut illorum vitium facile ad haec, horum ad illos, transeat. Sic in paroxysmo hypochondriaco, qui ventriculi praecipue morbus est, urina pallet, et large effunditur. Colicae etiam vehementi suppressio urinae non raro supervenit.

“ CALOR in lumbis.” Quoniam sedes hujus morbi in renibus est, si quis eorum situm respiciat, cur in lumbis calor se ostendat, ei haud obscurum esse potest.

“ TESTICULUS retrahitur,” quia musculus cremaster inflammatus scrotum ideo retro trahit.

“ * STUPOR cruris,” nervorum, qui ad femur tendunt, compressione fit; unde vis nervea in illas partes minus libere influit. Ideoque sensus quoque perditur.

D

“ DOLOR

* Van Swieten, vol. iii. p. 223. Sennert, p. 1089. cap. viii.

“DOLOR levior, si in latus dolens
 “homo decumbit.” Hujus rei causa in-
 promptu est, quod si in integrum latus
 homo decumbit, ren affectus pendulus
 necessario fit, ideoque partes affectae dis-
 tenduntur, et distentiae plus doloris exci-
 tant.

PROGNOSIS.

* PROGNOSIS in hoc morbo non nisi
 valde anceps deduci potest. Internae e-
 nim inflammationes illarum partium,
 quae ad vitam adeo necessariae sunt, sem-
 per mortis periculum minantur.

IMPRIMIS igitur in hoc morbo, uti in
 aliis inflammatoriis, a diuturnitate frigo-
 ris et horroris in initio, prognosis est tra-
 henda. Haec enim si brevi desierunt, nec
 aegrum multum affecerunt, spem prae-
 bent morbum non valde vehementem fu-
 turum.

DOLOR

* Sennert. vol. ii. p. 1090. River. p. 188.

DOLOR etiam si non valde acutus, saepe intermittit, si calor in lumbis modicus * est, si urina turbida potius, aut rubra, quam aquosa, aut limpida, et ampla copia effertur; eventu fausto morbus terminare solet. Cavendum tamen est, ne in hoc morbo, ut in aliis febribus, si sedimentum in urina haud appareat, male praefagiamus. Urina enim statim fecernitur a sanguine qui per vasa inflammata transit, antequam iterum una cum caeteris humoribus toto corpore circumfluxerit.

DIXIT ergo VAN SWIETEN: † “ Urinas illas bonas esse quae craffae excernantur, licet non subsidant, quod in aliis morbis suspectum haberetur.”

‡ GALENUS etiam hoc monitum § HIPPOCRATIS de vesica etiam ad renes extendit;

* Van Swieten, vol. iii. p. 223.

† Vol. iii. p. 232.

‡ In prognostic. charter. tom. viii. p. 637.

§ Ibidem, p. 638.

extendit ; si vesica aliquo modo laborans hujusmodi urinas reddit ; non enim totius corporis sed ipsius per se indicium est. Optimum etiam salutis signum praebent haemorrhoides copiose effluentes. His enim sanguinis impetus in renibus valde imminui observatur. Magis dubia autem prognosis erit, si horror et frigus in initio diu manent, si dolor valde intensus fit, si calor urens in renibus percipitur, si pulsus durus evadit, et siti inexplenda aeger cruciatur. Neque laetum exitum portendit urina limpida excreta. Hoc enim designat * phlegmasiam interioris renis esse. Retractio etiam testiculi, femorisque stupor, inter signa quae morbum gravissimum esse significant, habenda sunt ; post quae pauci sine aliqua
noxa

* Mala tunc merito damnatur talis urina, et ut signum, et ut causa. Ut signum, quia notat validam inflammationem adesse per totam renis substantiam ; ut causa vero, quia omnia acria per urinam naturali lege de corpore eliminanda, retinentur, et diluens sanguinis ad renes appulsi, vehiculum a reliquis partibus secedens facit, ut inflammatoria densitas in sanguine augeatur. Van Swiet. vol. iii. p. 223.

noxa effugere. Item pauci, qui ante * diem sextum aut septimum non levati sunt, prorsus convalescunt. Etenim ubi hoc fit, inflammatio plerumque in gangraenam, suppurationem aut schirrhum, definit. Pessimum tamen omnium erit, si his delirium aut convulsio † succedunt.— Postremo, sudores frigidi, et extremorum frigora cum ischuria, ventum ad extremum esse significant.

METHODUS MEDENDI.

TRIA medendi in nephritide consilia sunt sequenda ;

PRIMUM, Sanguinis impetum minuere ;

DEINDE, Actionem vasorum nimis auctam componere ;

POSTREMO, Symptomata, quae maxime urgent, levare ;

Duo

* Boerh. aph. 1001.

† River. p. 188.

DUO priora morbis inflammatoriis communia sunt, et in omnibus fere eodem modo peraguntur. In omni enim inflammatione firmarum partium actio ultra modum augetur; simul major sanguinis copia, majore impetu, in vasa influens, horum actionem etiam magis auget.

QUICQUID igitur et vaforum actionem, et sanguinis impetum, atque copiam imminuit, id impedimenta, ideoque ipsam inflammationem tollit. Itaque de utroque curandi consilio simul agendum judico.

* UTRIQUE autem consilio sanguinis detractio respondet.

HAEC enim, praecipue si subito fiat, sanguinem tardat, firmorum actionem minuit, et vasa contracta relaxat.

ITEM

* Sauvage nos. meth. vol. ii. p. 511.

ITEM copia sanguinis detracta, ejus moles, quae, vasa distendendo, quasi stimulus antea fuerat, minuitur.

QUONIAM igitur magnam vim ad inflammationem resolvendam sanguinis missio habere videtur, in hoc casu merito commendatur. Quantum autem detrahendum sit, ad amissum statuere non possumus. Etenim plus minusve, prout morbus vehementior aut levior sit, item pro viribus, aut aetate aegrotantis demendum est.

PLERUMQUE tamen, si medicus in initio morbi accersitus est, et aegrotans media aetate et pleno corpore est, ut sanguinis unciae sedecim aut viginti mittantur, oportebit. Forsitan tantum sanguinis projiciendum quibusdam non videbitur. Verum ii reputare debent, eam copiam simul detractam, plus valere, quam multo majorem in plura tempora divisam.

Praeterea

Praeterea in hoc morbo sanguinis quantitas maxima copia, primo quoque tempore, et subito dempta, imprimis necessaria est; eoque magis quod partis affectae integritas, ad vitam quam maxime necessaria, non patitur alios inflammationis exitus. Sola ergo illa curatio quae resolvendo fit optanda est; siquidem summum periculum suppuratio, schirrhus difficillima mala, gangraena semper mortem adferunt. Proinde summa ope nitendum est, ut per resolutionem malum finiatur.

PRAETEREA tempestitiva sanguinis missio, non solum per se multum levaminis adferre solet, sed etiam futuram curationem multo expeditiorem reddit. Neque tamen obstat quicquam, quin si, sanguine semel misso, aegrotans non levatus fuerit, neque ulla resolutionis signa apparuerint, iterum ille mittatur. Si aeger tamen post sanguinis missionem debilitari videbitur, siue metus erit, ne si amplius mittatur,

mittatur, fyncope corripiatur, venaefectio-
ne prorfus abftinendum eft.

VERUNTAMEN, si symptomata, quae inflammationem in renibus adhuc inesse testantur, permanent, ad sanguinis missionem topicam recurrendum est, quae per cucurbitulas, aut hirudines facienda est *. Hae etiam maxime usum praebent, si parti dolenti quam proxime applicabuntur. Licet autem copia sanguinis quae per eas detrahitur parva videatur, apprimere tamen usui esse solet, et quia sanguis vasculis loco inflammato vicinis effluit, et quia maxima parte ab arteriis derivatur, in quibus sanguinis impetus multo magis quam in venis urget. Porro cum in hoc morbo haemorrhoides, si sponte effluunt, curationem multum juvare observentur, ideo eae promovendae sunt. Ergo hoc, fomentis laxantibus ano applicatis, hiru-

E   dinibus

* Sennert. p. 1090.

dinibus fugentibus, * aut venarum haemorrhoidalium scarificationibus, praecipue si hae tumefactae aut prominentes appareant, id conandum est.

Post sanguinis detractionem nihil forsitan ejus impetum magis minuit, aut inflammationem magis tollit, quam cita alvi subductio †. Quinetiam in nephritide apprime necessarium est, ut hoc quamprimum fiat. Hujus ratio facile patebit, si consideremus scybala indurata, in flexuris coli retenta, renes premendo, causam huic morbo frequentem praebere ‡. Ea igitur quae citissime alvi dejectionem praestant, huic consilio maxime accommodantur. Itaque liquores in anum immis- si optime huic voto satisfaciunt; quia intestina inferiora, praecipue quae crassa vocantur, purgant. § Enemata igitur, quae

* Sennert. p. 1090. Juncker. p. 363.

† Junckeri consp. med. p. 361.

‡ Vide Ludwig. No. 359. inst. med. Hoffm. vol. i. p. 148.

§ Juncker. consp. med. p. 361. Sauv. vol. ii. p. 511.

quae ex lenibus catharticis constant, conveniunt, qualia enema commune, decoctum commune pro enemate, cum salis communis additione, et similia, sunt. Haec omni ex parte respondent, quia et contenta coli educunt, et leniter id praestant. Lenibus enim catharticis opus est, ne, si acria magis adhibeantur, ea renes nimis stimulent.

Quod si enemata ad inflammationem leniendam parum valuerint, medicamenta ore assumpta tentanda sunt; quae, totum canalem intestinorum purgando, premens et irritans stercoris onus ejiciunt. Horum convenientissima sunt sales neutri, praecipue sal Glauberi. Hic enim levissimo omnium purgantium stimulo, citissime tamen intestina purgat. Utilis quoque est pulpa cassiae, aut tamarindorum, quae tamen, nisi magna copia adhibita, nostro consilio parum respondet. Quod si post sanguinem omnibus modis perditum,

perditum, alvumque et supra, et infra purgatam, aegrotans nullum levamen fenderit; * fomenta calida in usum vocari debent; quae loco affecto applicata, ad resolvendam inflammationem plurimum conferre solent. Decocta ergo ex floribus chamaemeli, aliisque herbis hoc consilio plerumque adhibentur. Cum vero haec haud sua peculiari virtute, nec nisi calore, quicquid commodi adferant, iis usus vesicarum aqua calida repletarum mihi anteponendus videtur; siquidem eae aequae calore profunt, et hoc magis commodae sunt, quod calorem pannis laneis, aut linteis inclusum diutius retinent, stragulaeque supra aegrum impositas vix humectant. Huic rei optime omnium enematum usus convenit, ea enim, ob vicinam renibus coli flexuram, ipsorum quasi renum fomenti vice funguntur. Ex enematibus vero ea, quae demulcente, et emolliente natura, sunt, maxime hoc praestabunt;

* Boern. aph. 997. et comm. per Van Swiet. Juncker. p. 362.

stabant; uti enema ex aqua tepida sola, decoctum commune pro enemate, et similia, quae sine ullo stimulo parantur. * Copia tamen horum simul injecta parva esse debet, ne, si ea magna est, renem tumefactum comprimant. † Item diutius haec enemata retineri intus debent, quo melius laxare, atque fomentorum officia praestare magis valeant. ‡ Porro si semicupium commodè parari posset, quod hic faciendum est, id optime efficeret. § Notandum tamen est, antequam haec fiant, semper solvendam esse plethoram, alvumque liberam reddendam, aliter fomentorum, et lavationis calor febrem augebit, sanguinemque in renibus accumulabit. Veficatoria etiam ad inflammationes levandas, optimo cum successu saepissime adhibentur; quorum actionis rationem reddere

* Sennert. p. 1090. Hoffm. vol. i. p. 149.

† Ibid. Hoffm.

‡ Sauv. N. M. vol. ii. p. 511.

§ Sauvage, vol. ii. p. 511.

dere non nostrum est, si quidem peritissimos artis ea fefellit.

EORUM usum tamen testimonium omnium medicorum confirmavit. Cl. WHYTT in praelectionibus suis, pulsus, illis post venaesectionem applicatis, magnopere minui, observavit, immo postquam venae-sectione sola parum profuerat. Quod tamen ad vesicantia attinet, observandum est, nisi summa cum cautela, in hoc morbo ea in usum non esse vocanda, quoniam temere adhibita saepe stranguriam inferunt. Nihil tamen obstat quo minus rubefacientia, aut * epithemata usurpentur, quicquid enim mali a vesicatoriis oritur, id omne cantharides efficiunt.

INTER illa sinapismi primum locum tenent, quia citissime suos effectus edunt.

FRIGIDA

* Vide Juncker. consp. med. p. 362.

* FRIGIDA etiam ad inflammationem reprimendam nonnunquam lumbis applicantur. Haec tamen, nisi inflammatio in ortu sit, valde periculosa sunt. Potiones diluentes, et aquosae, quae aliis morbis, in inflammatione positis, usui esse solent, in hoc quoque utiles esse possunt.

VERUM in hoc eae, quae lenissimae sunt, solae sunt tractandae; ne si minus leni natura sint, partes inflammatas irritent. Potui igitur dentur, aqua hordeacea, decoctum avenaceum aut althaeae, linive, et omnia quae leniter demulcent. † Item infusa thea larga copia epota, voto medentis in hac parte respondet, ob facultatem ejus diureticam, quam solum relaxando, sine ullo stimulo exercet.

‡ REMEDIIS tamen acidis, aut salinis, quae diuretica vulgo dicuntur, quamquam

* Riverius, p. 193.

† Junckeri consp. med. p. 363. Hoffm. vol. i. p. 149.

‡ Van Swieten, vol. iii. p. 234.

quam ad calorem, et sitim leniendum efficacissima sunt, tamen dum inflammatio urgebit, ob stimulum quo renēs afficiunt, prorsus abstinendum est. Itaque veteres, a similibus in hoc morbo abstinendum esse, recte monuere. *ALEXANDER TRALLIANUS ipsam mulsum lenissimam vetuit, solamque aquam tepidam dari praecepit. Sub finem tamen morbi, si resolutio ex voto successerit, diuretica mitiora dari cum fructu possent. His lac asininum, aut caprinum, serum lactis annumerantur, quorum usu aegros hoc modo laborantes, Ægineta multum levatos affirmat. Commode etiam hujus rei causa emulsionēs, quales ex seminibus frigidis parari solent, praescribuntur. Postremo aquas etiam acidulatas, et purgantes, uti Selteranas, aut thermas Carolinenses, hunc usum feliciter praestare, testatur HOFFMANNUS †.

IN

* Lib. IX. cap. 5. p. 540, 541.

† Hoffman vol. i. p. 149.

* IN hoc morbo, ut in aliis febribus, dum inflammatio viget, victus tenuis et ex humida materia, potius quam firma, esse debet. Sed acria aut fermentata omnia sedulo vitanda sunt.

QUIES etiam animi, et corporis, morbis inflammatoris praecipue necessaria est; et omnia cum cura fugienda sunt, quae celeriores per vasa sanguinis motum excitant.

ITEM aër cubiculi in quo aegrotus versatur, frigidiusculus servari debet, et lecti calor, quantum poterit, evitari †.

JAMQUE primo et secundo medendi consilio absoluto, ad tertium transeundum est, et quo modo urgentia mala leventur dicendum. De qua curationis parte hic morbus non multa propria requirit.

* Sennert. p. 1090.

† Sydenham. sect. iii. cap. 3. p. 203.

quirit. Ad dolores tamen sedandos anodyna profunt. Inter haec tamen opii usu, dum morbus viget, abstinendum est; quia inflammationes augere solet. * Raroque opiatibus utuntur prudentes medici in morbis acutis inflammatoriis, nisi postquam per sanguinis missionem, aliaque apta remedia, inflammationis vehementiam minuerint.

OPIATORUM autem vicem camphora supplere videtur, de qua HUXHAMUS loquens:

“ ANODYNA (inquit) et mulcente ejus potestate, erethismos in febribus malignis compescit, temperat animi motus, somnumque infert, ubi opiatibus e contrario, animorum motus et tumultus concitarent †.”

SIMILISQUE

* Van Swieten, p. 236.

† On fevers, p. 120.

* SIMILIQUE confilio folanum etiam in cataplasmatibus forma a quibusdam adhibitum video.

QUOD ad nauseam et vomitum attinet, cum ea renes, assidue, et vehementer agitando, inflamment, ideo quam primum levare debent. In tali casu VAN SWIETEN aquam mellitam tepidam frequentius ingerendam putat, quo facilius et minori cum anxietate aegrotantes vomant.

OPIATA etiam, si haec symptomata valde molesta sunt, gratis stomachicis admista, ad dolorem sedandum dari quoque possunt.

ATQUE ad hos usus mistura antiemetica a RIVERO descripta, inter effervescendum hausta, laudatur. Cataplasmata etiam roborantia, et calida epigastrio applicata, plurimum prodesse solent. Sed
haec

* River. p. 193.

hae ventriculi turbae, sanguine misso, alvoque soluto, sponte sua plerumque solvuntur. Quae tamen si vehementissime premunt, et urgent, antispasmodica, uti camphora et moschus, in auxilium vocentur.

CRURIS stupor, testiculique retractio, ita de ipso morbo pendent, ut, hoc sublato, sponte decedant; eodem manente, aut saeviente, levamen nullum accipiant.

F I N I S.